

עליו ברקיע, ומשם מתחפש
בעולם ונפנ על ידי הכהן, והכל
משום שפטות (^{עמוס ג'} כי לא
יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה
סודו אל עבדיו הנבאים, פמן
שנביים נמצאים בועלם, ואם
לא - אף על גב שגבוראה לא
שורה, חכמים עדיפים מנבאים,
ואם לא - נתן בחלים, ואם לא -
הדבר נמצא בצפרי השמים,
והרי באrhoה.

וילכו אחיו לרעות את צאן
אביהם בשכם. רבי שמעון אמר,
 לרעות צאן אביהם היה צריך
 להיות! מה זה ^{א"}ת נקוד
 מעליו? לרבות שכינה עמהם,
 שהיה שרויה עמהם, משום
 מהם היה עשרה, שהרי יוסף לא
 היה עמהם, ובנימין היה קטן
 בפיית, ומשום לכך הם היו עשרה,
 וכשהלכו, השכינה היהתה
 בינויהם, ועל כן נקוד מלמעלה.
 ומשום לכך, בזמן שפרקיו את
 יוסף, השתתפו כלם עם
 השכינה, ושפתחו אותה עמהם
 בשער שבועה, ועד שהתגלה
 הדבר יוסף, לא שרתה השכינה על
 יעקב.

ואם תאמר שהשכינה לא נמצאה
 עמהם - בא ראה, שפטות הרים
 כבב ששם עלו שבטים שבטי יה
 עדות לישואל להורות לשם ה'.
 כלם צדיקים וחסידים, הקיימים
 של כל העולם, הם קיימים למצעלה
 ולמטה.

פתח ואמר, (^{שם} שמחתי
 באמרים לי בית ה' גלה. את
 הפסוק זה באrhoהו, שדור היה
 עם לבו לבנות הבית, פמו
 שנאמר (מלכים א-ח) ויהי עם קבב
 דוד אבי לבנות בית לשם ה'
 וגוי. ולאחר כך מה כתוב? רק
 אתה לא תבנה הבית כי אם בנה
 היוצא מחלוקת הוא יבנה הבית לשם. וכל ישראל היה יודעים מתי ימות

מכרז עלייה ברקיע. ומperf מתחפש בעולם
 ואותהיב על ידך דרכוזא. וככלא בגין דכתיב,
 (^{עמוס ג'} כי לא יעשה כי אלהים דבר כי אם גלה
 סודו אל עבדיו הנבאים, פמן דنبيאים
 אשפהו בעולם. ואילו, אף על גב
 דנבואה לא שריא, חכימי עדיפי מנבאים.
 ואילו, אתהיב בחלה. ואילו, בצפרי
 שמייא משתבח מלאה וזהו אוקמוד:

נילבו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם.
 רבי שמעון אמר, לרעות צאן אביהם
 מיבעי ליה, מאי ^{א"}ת נקוד מלעילא, לאסガאה
 עמהון שכינטא, דאייה עמהון שריא. בגין
 דanineון הו עשרה, דהא יוסף לא היה עמהון,
 יבנימין והוא זעיר בביית. ובгинך קד אינון הו
 עשרה. וכד איזלו חות שכינטא בינייהו, רעל
 דא נקוד מלעילא.

יגניין קד בזמנא דזובייה ליה ליוסף אשפתפו
 בלהו בהדי שכינטא ואשפתיפו לה
 בהדריהו כד עבידו אומאה. ועד דאתגליליא
 מלאה דיוסף, לא שריא שכינטא עליה דיעקב.
 אי תימא דשכינטא לא אשפתחת עמהון.
 תא חזי, דכתיב (תהלים קכט) ששם על
 שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות
 לשם יי'. בלהו צדיקי וחסידי קיומה דכל
 עלמא, קיימת אינון לעילא ותפא.

פתח ואמר, (תהלים קכט) שמחתי באמרים לי
 בית יי גלה. הא קרא איקמיה, דדור
 היה עם לביה למבני ביתא. כמה דאת אמר,
 (^{מלכים א-ח} ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית
 לשם יי וגוי. ולכתר מה כתיב רק אתה לא
 תבנה הבית כי אם בנה היוצא מחלוקת הוא